

עורך:
ברקאי אפרתי.

ללים

עליון קבוע סעד

י"ב אייר תשפ"ה | פרשות אחרי מות קדושים | 10.05.25 | גליון מס' 3392

ישראל במלחמה - גיליון 78

אני גרה מול המים בין שדות ובין חול,
מעלי השמיים וממול ים כחול.

לפעמים אתה חי פה, לפעמים אתה מת,
לפעמים הדמיון פה כבר נראה כמו אמת.
יש לילות של ירח במזרח הזה,
יש ימים שצורח הכאב בחזה.

אני גרה מול המים והאופק רחוק,
וגבוהים השמיים והים הוא עמוק.

יש ליופי פה טעם של עקבות מלחמה,
פה גדלים עשבי זעם בין פרחי נחמה.
כאן יודעות השפתיים לחייך לזמן,
כאן בוכות העיניים כבר שנים מעצמן. (בוכות מעצמן)

אני גרה מול המים ונופים משכבר,
מספרים לי בינתיים איך הפכו לעפר.

כאן תמצא בכל אבן גם שרידי חלומות,
כאן נושאים את הסבל בתוך סל השמחות.
כאן שותים את הצער בגביעי אהבה,
כאן שרים שירי סער בין תפילות אשכבה.
מעלי השמיים וממול ים כחול

גרה מול המים / יוסי בנאי.
הרחבה על השיר בעמוד 3

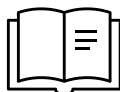
מעבר לשער חדש:

21:00

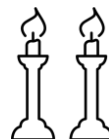
צאת שבת:

20:04

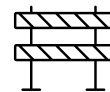
תהילים לנשים:

רננה יערי

הדלקת נרות:

19:06

מעבר לשער ישן:

17:30

דבר תורה / רוצי 13/9

בפרשת השבוע שלנו מתוארת ההגרלה בין שני השעירים שלפי המסורת בוצעה כל שנה ביום הכיפורים:
**וּלְקַחְוּ אֶת שְׁנֵי הַשְּׂעִירִים וְהַעֲבִיד אֹתָם לִפְנֵי ה' פְּתִיזוּ אֶת־הַלְּבָבִים מוֹעֵד. וְנָתַן אֶת־הָרֶן עַל שְׁנֵי הַשְּׂעִירִים
 גְּרָלוֹת גֹּזֶרֶל אֶזְזָד לַה' וְגֹזֶרֶל אֶזְזָד לְעֻזָּאזֶל.**

הרב הירש מסביר ששני השעירים הם למעשה מסר עבורנו:
 "כל אחד מאתנו הוא בבחינת "שעיר". לכל אחד מאתנו יש את הכוח להתנגד, את היכולת לצאת בתוקף כנגד כל הדרישות שדורשים מהרצון שלנו. הערך המוסרי של חיינו תלוי בדרך שבה אנו משתמשים בכוח הזה. אנו יכולים להשתמש בו בעבודת ה'; בידינו להיעשות ל"שעיר לה'", המתנגד לכל פיתוי – מבפנים או מבחוץ – העלול להסיתנו לסור מאחרי ה'. או שנוכל להיות "שעיר לעזאזל"; בידנו להשתמש בכוח התנגדות זה כדי למאן בעקשנות לשמוע בקול ה'. שכן ה' העניק לנו את כוח ההתנגדות, אך אנו יכולים להפוך את עצם הכוח הזה כנגד ה' אשר נתנו לנו. יש ביכולתנו להיכנע ללא מאבק לכוח החושים ולפיתוי – על אף שכל הסיבה שה' נתן לנו את כוח ההתנגדות היא כדי להילחם בפיתוי החושים. הנכנע לכוח החושים – בניגוד למשתעבד לה' ולתורתו – קרוי כאן "לעזאזל".

יש כאן רעיון מדהים! מעבר למסר החינוכי הישיר של הרב הירש שאומר שבידינו הכח לבחור האם ללכת בדרך המוסר ולעשות את הדבר הנכון או לזרוק הכל "לעזאזל" באנוכיות. כמו כן, מתחבא כאן עוד רעיון פילוסופי מיוחד. לפי הרב הירש, הקדוש ברוך הוא נותן לנו בני האדם כח, כח למרוד ולהתנגד. אמנם המילים הללו נשמעות כמילים שליליות אך ההקשר תלוי באדם. ההתנגדות יכולה להיות למול פיתויים ולמול רוע והרס ובכך זוהי התנגדות קדושה, אך בד בבד עם הכל העצום להתנגד לרוע הקדוש ברוך הוא יודע שבזכות הבחירה החופשית שלנו אנו יכולים להשתמש בכל העצום הזה, הכמעט אלוקי הזה כדי להתנגד לטוב, להתנגד למוסר, וכאמור, לשלוח כל חלקה טובה "לעזאזל".

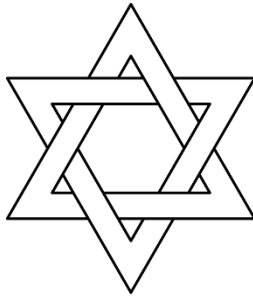
תחשבו על זה, זה רעיון מדהים ששלטון נותן כח לנתינים אפילו במחיר שהכח הזה יופנה כלפי השלטון עצמו. זה לא אילוף, זה דרך ה' בעולם! האם אנחנו יכולים כבני אדם לוותר על כח או לתת כח לאחר גם אם הכח יופנה כלפינו? הסיכון גדול, אבל הסיכוי קטן לא פחות ואף יותר, השאלה כמה אמונה יש לכם באדם.

בספר "החברים של וולטר" שפורסם בשנת 1906 – כמאה ועשרים שנה לאחר מותו של וולטר, המחברת, ביאטריס אבלין הול, כתבה כיצד וולטר יצא להגנתו של פילוסוף צרפתי בשם קלוד אדריין הלווטיוס, שספרו נשרף ברחובות פריז לאחר שמחברו זכה לגינויים מהאפיפיור ומהרשויות בפריז, שאף הגלו אותו מפריז למשך שנתיים. וולטר יצא להגנתו של הפילוסוף למרות שדעתו על הספר לא הייתה חיובית אף היא. כך סיכמה אוולין הול את הפרשה: "אני לא מסכים עם מה שאתה אומר, אבל אגן עד המוות על זכותך להגיד זאת" הייתה הגישה שלו כעת". אבלין לא כתבה שוולטר אמר או כתב את המשפט; היא פשוט סיכמה כיצד הבינה את גישתו הכללית של וולטר ושמה את זה בתוך סימני ציטוט. כאשר נשאלה על כך בשנת 1935 היא הסבירה: "לא התכוונתי לרמוז שאלה היו מילותיו המדויקות של וולטר, והייתי מופתעת מאד אם הן נמצאות בכתביו". בכל מקרה, הרעיון ברור, וולטר ניסה להגיד שלתת את הכח לאחר להביע את דעתו חשוב כל כך גם אם זה אומר להגן על הבעת דעה שמנוגדת לדעתך לחלוטין ואבלין פשוט היתה קופירייטרי מצוינת לרעיון של וולטר.

ומה איתנו? אנחנו מוכנים להסכים על ויתור כח שלנו או נציגת כח לאחר גם במחיר שזה לא יהיה בדיוק מה שאנחנו חושבים? או שאם זה לא בדרך שלי אז זה לא יהיה בכלל ושכולם ילכו לעזאזל? תחשבו על זה...

לוח זמנים – ימי החול:

04:48–04:54	זמן טלית ותפילין
06:00	שחרית א'
<u>06:45</u>	שחרית ב'
08:05	שחרית בבית הספר
09:11–09:14	סוף זמן קריאת שמע
<u>19:15</u>	מנחה משניות וערבית
19:31–19:27	שקיעה
20:10	ערבית
21:00	ערבית ב' (שקד ג)

לוח זמנים – שבת אחרי מות קדושים:

<u>19:06</u>	הדלקת נרות
14:00	מנחה
<u>19:16</u>	מנחה, קבלת שבת וערבית
06:45	שחרית א'
08:00	שחרית עדות המזרח
08:30	שחרית ב'
	תפילת ילדים
גילי זיוון	שיעור פ"ש:
13:30	מנחה א'
14:00	מנחה (בבית שנון)
<u>17:20</u>	תהילים לילדים אפרת ביליה
17:30	מנחה עדות המזרח
<u>17:30</u>	תהילים לנשים רננה יערי
17:40	מנחה ב'
18:00	שיעור של הילה פורגס
<u>20:04</u>	צאת השבת

גרה מול המים / קובי אברהם

"אני גרה מול המים" שכתב יוסי בנאי הוא ההפך מהתחושה הפסטורלית ששם השיר מציע לנו. הוא גר מול המים אבל האופק והשמיים נעלמים לו בהמשך בתי השיר, ונשארים רק מועקה וכאב. ניגודיות של חי מול מת, עשבים מול פרחים, סבל מול שמחות ואין תקווה. מזכיר את הימים הראשונים של השביעי באוקטובר. הלחן הנעים של ענבל סמדר, עם הביצוע של ריטה השונה בתכלית לשירה האופיינית לה (אנחות דרמטיות), הפכו את השיר הכל כך פסימי למשהו נעים לאוזן. הזדמנות להגיד תודה לאורי רוטנברג ונטע ביליה על השירה הנעימה והמרגשת בטקס המעבר בערב יום העצמאות.

אז מה בעצם הוביל את יוסי בנאי לכתוב שיר כל כך פסימי? כמו השיר "בדד" - אין פה עתיד ואין תקווה. לא. לא הצלחתי לגמרי להבין מדוע יוסי שאהב כל כך את המדינה וספר כל נכס בשירו "ספירת מלאי" יבטא תחושות כאלה. מי שיכול להסביר מוזמן לשלוח לי תובנות, ובכלל, אם בא לכם לקחת חלק במדור אתם מוזמנים - מטף ועד גיל הזהב.

למי שמעוניין לצפות בביצוע השיר:

שיכוון את המצלמה שבפלאפון על הברקוד וילחץ על הקישור הצהוב שיופיע במסך

קהילת סעד משתתפת בצערה של
יוכבד גולד על פטירת אחיה
הרב יוסף ראובן רפאל נויבירט.

הודעה מהמראאה :

עקב היעדרותה של דורית החל מיום ראשון 11/5 למשך כחודש, יהיו שינויים בקבלת קהל במרפאה בחודש הקרוב:

מעבדה:

בדיקות דם יהיו רק בימים ראשון ושלישי בקביעת תור בלבד, (יש לדאוג תמיד שתהיה הפניה מרופא/ה לבדיקות כולל משטח גרון ובדיקות שתן).

אחות:

אחות כרגע תהיה רק ביום ראשון ושלישי עד השעה 11:00 (הילרי יום טוב). בימי חמישי כרגע לא תהיה אחות, ייתכן ותהיה אחות ממכבי נתיבות שתגיע לזמן קצר - צוות המרפאה יעדכן במידה ותגיע.

טיפת חלב:

תגיע אחות טיפת חלב ב 28/5, יש להיות בקשר עם המזכירה על מועד הגעתה בהמשך.

רופאה:

ד"ר שי קרמר ממשיכה לקבל בימים ראשון ושלישי וחמישי.
ד"ר סיון רופאה מתמחה שעבדה במרפאה סיימה את עבודתה אצלנו וממשיכה בהתמחות בבי"ח.

מזכירות:

המזכירות חוה ועדינה יהיו במרפאה וייתנו מענה, יוכלו להדריך לאן אפשר לפנות לקבלת שרות רפואי ויעזרו במה שאפשר.
בימי שני המרפאה סגורה מלבד פעם בשבועיים בהם עובדת רופאת נשים.

דרכים נוספות לקבלת מענה :

*מוקד ייעוץ טלפוני עם אחות 24/7

מכבי ללא הפסקה בטלפון 3555* (יש להקיש 1 לשפה העברית ולאחר מכן 4 ולעקוב אחר ההנחיות).

*לחברים שמנויים בקהילה תומכת, ניתן ללחוץ על לחצן מצוקה ולהתייעץ. גם במקרים בהם צריך פינוי באמבולנס כדאי לעשות זאת דרך לחצן מצוקה.

*במקרי חירום דחופים יש להתקשר למוקד מגן דוד אדום להזמנת אמבולנס למספר 101.

בבראות טובה לכולנו,

103 הוות המראאה

מלחמת התכנון – אדכון לציבור

"אחרי החגים" השני הגיע (חגי ניסן – אייר), ותוכניות שהיו על השולחן – יוצאות לביצוע. בבחינת להוציא מהכוח אל הפועל. מבקש לשתף בכמה מהן :

לוחות חשמל דירתיים ישנים : הדירות באזור המגורים הוותיק נבנו לפני שנים רבות. כיום, דרישות הבטיחות עבור לוחות החשמל גבוהות יותר מאשר היו בזמן בניית הבתים, ואנחנו מבקשים להביא אותם לרמת הבטיחות הנדרשת כיום. בחודשים הקרובים יעבור בניה ברזלי בין הדירות הרלוונטיות, ויבצע את השיפור הנדרש, תוך תאום מוקדם עם כל משפחה.

החלפת גגות אסבסט : בשנים האחרונות התבצעה בקיבוצנו החלפת גגות אסבסט בכמה סבבים. נותרו באזורים הקהילתיים כמה מוקדים, ובהם אנחנו מתכוונים לטפל בשבועיים הקרובים.

1. בתים כוללים – החלפת הגגות במתחם זה תתבצע בשבוע הקרוב.

בספריה, בסניף בני"ע ובמועדון תיכון (בי"כ צהוב) – יוחלף הגג ביום ב', והכניסה למבנים אלו תאסר עד יום ג' בערב.

במבנה שעובר שיפוץ (בי"כ ירוק) ובמבנה המשרדים והקליניקות (בי"כ ורוד) – יוחלף הגג ביום ג', והכניסה למבנים אלו תאסר עד יום ד' בערב.

2. גג חד"א וכלבו – יוחלפו בעוד כשבועיים. פרטים מדוייקים יפורסמו בהמשך.

בשל בעיות הבריאות, העלולות להגרם מנשימת חלקיקי אסבסט, מתבקש הציבור להישמע להנחיות הבאות :

א) משתמשי מבנים אלו (קיבלו התראה פרטנית בשבוע שעבר) נדרשים להימנע מכניסה למבנה, עד לקבלת אישור מסודר מאליסף.

ב) במהלך עבודות הפירוק, יסומן בסרט האזור הסמוך, בו אסור לגורמים שאינם מורשים לנוע.

בית כנסת חטיבה : אחרי חודשים ארוכים, אפשר כבר ממש לברך על המוגמר. בטקס צנוע קיבלה תרצה את המפתחות למבנה, וכעת הוא חוזר לידי הציבור. ניחל, שהתפילות שיעלו ממנו – יתקבלו ברחמים וברצון. תודה למוישליה על הליווי הצמוד והמסור לאורך כל השיפוץ.

שיפוץ מבנה צב"ר : לא להאמין, אבל אחרי עיכובים בירוקרטיים רבים – הפרוייקט יוצא לדרך. את עבודת הקבלן תלווה אתי קימלמן, ואני מאוד מקווה שנעמוד בלוחות הזמנים, ונספיק להשלים את העבודות עד בוא הגרעין החדש.

סיב אופטי : בשבועות האחרונים החלה העבודה על הפרוייקט. בשלב הראשון משחילים את הסיבים ברחבי הקיבוץ ובמקביל – מגדירים את המערכת. בשלב הבא – יכניסו את הסיבים אל בתי החברים ומבני המשק והקהילה השונים. הכניסה לבתי החברים צפויה להתבצע החל מאמצע יוני ועד סוף אוגוסט, והיא מצריכה תאום מראש. אנחנו מחפשים מלווה (בשכר כמובן), שימלא תפקיד חשוב זה. אם את/ה מעוניין/ת – בבקשה לפנות לאיילת ברנע או אליי.

בברכת שבת שלום,

אליסף

מקום יפה לקפה (או תה) – קסטל רוז'

תיאור המקום: שרידים של מצודה צלבנית שחלשה על נקודת מפתח בדרך בין ים המלח, יריחו ומעברות הירדן לירושלים. פירוש השם הוא המצודה האדומה, על שם צבעם האדמדם של האדמה והסלעים שמהם היא בנויה (קשור גם כמובן למעלה אדומים). יש לציין שהמצודה חולקת את שמה עם בירה בלגית טעימה שעליה אולי יורחב בהמשך בפינה של יניב עקיבא.

במקום ישנו שרידי מבנים מעניינים, אולם קמרוני גדול, חפיר שאולי היו בו תנינים ואולי לא, ונוף יפהפה שצופה על הישוב המושלם אלון, פתחת נחל פרת, בקעת הירדן, הרי מואב ואפילו הרי גלעד (נראה לי). במבט מערבה רואים גם את מעלה אדומים והשכונות המזרחיות של ירושלים. צריך לציין שאין שם צל ויכולות להיות רוחות חזקות בעיקר בשעות אחר הצהריים, אבל מה זה קצת רוח לעומת הנצח.

הגעה: בווייז 'שאסטל רוז', אין שילוט אבל המקום בולט מהכביש. לבאים מירושלים פונים לאתר השומרוני הטוב, עוברים על הגשר לצידו הצפוני של כביש 1 ומשם עוברים לדרך עפר נוחה ועבירה. פונים שמאלה בכניסה הראשונה עד שרואים את המצודה למעלה, חונים והולכים כ-50 מ' בעליה מתונה עד שמגיעים לאתר.

יש לכם תמונות והצעות למקומות יפים לעצירה לקפה? שלחו למייל shdominitz@gmail.com

עזר דומיניץ

קייטנת נכדים באופק

סבים וסבתות יקרים,

שמחות לעדכן שקייטנת הנכדים לבוגרי כיתה ו' תתקיים בתאריכים י"ד בתמוז (6-10.7).

כידוע, לפני ארבע שנים התקבלה החלטה בועדת חינוך הקובעת כי כל חניך בקייטנה שאינו חלק מהחינוך החברתי בסעד, ישלם סכום סמלי של ₪200 עבור השתתפות בקייטנה.

יש להעביר את התשלום דרך העברה בנקאית לחשבון הבנק של הקיבוץ, ולשלוח אסמכתא (בנק מזרחי, סניף אשקלון 427, מ"ח 605728).

נשמח שתירשמו בהקדם ותכתבו את שמכם, שמו של הנכד/ה שלכם, מקום מגורים, ומספר פלאפון של אחד ההורים.

ניתן להירשם אצלי בפלאפון 0524062949, בתא דואר (יעל וענר זיכרמן) או במייל yael123weiss@gmail.com.

*ההרשמה עד ליום שני, י"ג בסיוון (9.6).

*כל פעילות הקייטנה מתואמת מול הגורמים הביטחוניים.

בברכה,

יעל זיכרמן (וייס), מרכזת הקייטנה

מילכה כהן, רכזת ואדית חינוך

פינת מועדון +60

שיעור עם הרב ארי

יום שלישי, ט"ו אייר, 13.5
בשעה 18:15

ארוחת בוקר

יום שני י"ז אייר 12.5
בשעה 8:30 תתקיים ארוחת
הבוקר שלנו.
נקרין את הפרק השלישי
בסדרה "תקומה".

ערב משחקים

יום רביעי, ט"ז אייר, 14.5
בשעה 17:30
נקיים ערב משחקים מהנה!

ערב שירה סביב המדורה

שמחים להזמין אתכם לערב שירה
בציבור סביב המדורה לכבוד ל"ג
בעומר בניצוחו של

אורן לימור.

נפגש ביום ראשון, כ' אייר, 18.5
בשעה 19:30 ברחבת הגד"ש.
יהיה פלאפל לארוחת ערב.
רצוי לבוא עם לבוש חם ואלתוש.

מחכים לראותכם,

צוות +60

פינת החטופים והנעדרים

איתן מור

בן 24, קריית ארבע

איתן הגיע למסיבה ברעים כמאבטח. הוריו שאיתם דיבר דקות ספורות לפני שבת, לא ידעו שהוא נמצא במסיבה. בבוקר האירוע הוא דיבר עם דודו כי הוריו שומרי שבת. לאיתן יש 7 אחים ואחיות, הוא מתגורר בשכונת נחלאות בירושלים, יש לו בת זוג אוהבת וכלבה שקרובה מאוד לליבו. בימי שגרה הוא עובד בבית קפה בירושלים, והוא חולם לפתוח מסעדה משלו.

אחד מניצולי הטבח בנובה סיפר שראה את איתן מפנה, ביחד עם אליקים ליבמן חברו הטוב, גופות של נשים צעירות למקום מבטחים. בעת שעסקו בקדושה הזו ופינו את גופותיהן של הנשים הרחק מהמחבלים, נחטף איתן, ונרצח אליקים. העיסוק הזה, רגע לפני החטיפה, מספר משהו גדול על אופיו של איתן- שתחת אש איומה ומתקפה של מחבלים – בוחר לעשות את הדבר הגדול ומסכן החיים הזה, עבור כבודן של המתות.

הקשר עם איתן אבד בסביבות 14:00 בצהריים והוא נחשב כנעדר במשך ימים ארוכים. המשפחה וחבריו של איתן חיפשו קצה חוט, עד שהגיע הקצין שהודיע לבני המשפחה שאיתן נחטף לעזה. "אבן נגולה מליבנו", אמרה אימו. איתן אוהב לבשל, לעשות ספורט ולהתאמן עם הכלבה האהובה שלו. בני משפחתו מבקשים מהציבור בישראל לתרום צדקה כדי לקדם את שחרורו.

צביקה מור, אבא של איתן מור החטוף בעזה ויו"ר פורום תקווה אמר לנתניהו בפגישה עם משפחות החטופים שהוא מתנגד לעסקת שבויים שתביא לשחרור מחבלים. אימו מספרת כי כמה חודשים לפני המקרה הם דברו על הנושא בשולחן השבת ואיתן אמר שהוא לא מוכן שאם אי פעם יהיה בשבי הוא לא מוכן שישחררו אותו תמורת שחרור מחבלים.

בתפילה שישבו הביתה במהרה

על ההתנדבות

פעם בשבוע, אנחנו, קבוצה מיישובי מועצת יישובות נגב", יוצאים בהסעה מטעם הצבא, לבסיס חצרים, כדי לעזור באריזת "מנות קרב" לחיילינו הלוחמים היקרים!
בבואנו אנו מתכנסים בהאנגר גדול מאד בו ערוכים לפנינו מצרכים שונים, הנועדים להיארז עבור ארבעה לוחמים, הקרטון מכיל ארוחה מזינה שמתאימה לשימוש מידי בשטח.
אריזת מנות הקרב מתבצעת ומסתמכת רק על מתנדבים. חלקם הגדול של המתנדבים מגיע מכל קצוות תבל, למשך שבועיים-שלושה, בעיקר יהודים ומעטים שאינם, המאחד בין כולם הוא הרצון להביע אכפתיות וסולידריות למדינת ישראל. כולם באים חדורי רוח התנדבות להיות לנו שותפים ולומר "אנחנו אתכם".
מידי פעם באים גם תלמידי תיכון, במסגרת בית ספרם. יש קבוצות הבאות ממתנ"סים שונים בארץ, ממועדונים של גיל הזהב, או ארגונים שונים שמקדישים יום זה "ליום המעשים הטובים". קבוצות שפחות קבועות.
המתנדבים מחו"ל מתקבלים בבסיס למשך כל זמן שהותם. (בד"כ למשך שבועיים-שלושה). הם מתגוררים באוהלים גדולים, אחד לנשים ואחד לגברים (הזוגות נאלצים להיפרד לזמן זה). בזמן העבודה הם לובשים מדי צה"ל, גאים על כך ומשרים אוירה של עשייה שמחה.

הם מגיעים להתנדב דרך עמותה הנקראת "שר-אל". קונים כרטיס ונוחתים בנתב"ג, ומשם נשלחים לבסיסים שונים, כדי לעזור באריות החבילות הכוללות, מזון, ציוד רפואי, מיון מדים, ועוד צרכים שונים של הצבא. עמותת "מתנדבי שר-אל" הוקמה בשנת 1982, יוזמה של אנשים בישראל, שרצו לשמור על קשר עם קהילות יהודיות ברחבי העולם.

מאז פרוץ המלחמה בשנה וחצי האחרונות, כמות המתנדבים גדלה מאוד. מאחר ובכל שבוע עלי לדבר איתם בשפות שונות, אני אסירת תודה לגוגל-תרגום, אני מתקשרת איתם בעזרת האפליקציה הזו כל היום ובכל השפות, נוצר קשר, מגלים התעניינות ורוצים לשמוע מה באמת קרה כאן ב-7/10, איפה אני הייתי באותו יום ארוך, ואיך מתנהלים החיים כאן. בסוף היום מבקשים חיבוק וצילום "סלפי", בכדי לשמור על קשר. יש כאלו שמספרים שזו לא הפעם הראשונה, להגיע לכאן, מאז פרוץ המלחמה. לי אישית, ההתנדבויות השונות, שלקחתי בהן חלק מאז שהתפנינו למלון בים המלח, מעניקות לי הרגשה טובה ומיוחדת של שיתוף ועשייה ובעיקר לא "לעמוד מנגד". האווירה בין המתנדבים השונים נעימה. לכולם יש רצון ומוטיבציה רבה להספיק ולעשות עד כמה שיותר. כל חבילה וחבילה נארזת בתשומת לב ובאהבה גדולה מהלב. העיקר - שלא יחסר לחיילים דבר ושיהיה להם רק טוב! וכמובן - אפשר להצטרף!

חנה'לה אלקרט

נעים להכיר – אורית ארוס מנהלת מערכת הגיל הרך בקיבוץ סעד

תושבת כפר מימון זה 18 שנה ואמא לחמישה ילדים. אני מגיעה עם ניסיון בתחום הגיל הרך. בארבע וחצי השנים האחרונות שימשתי כמנהלת מערכת הגיל הרך בעיריית קריית מלאכי – מלידה ועד גיל 6, וקידמתי תוכניות עירוניות וארציות. היום אני שמחה ונרגשת לפעול בתחום כה חשוב, קרוב לבית ובתוך קהילה חמה ותומכת.

החזון שלי לגיל הרך הוא משולש : צוותים, ילדים והורים.

אני רואה חשיבות רבה בהעצמה של הצוותים – בהכשרה, בליווי אישי וביצירת תחושת שליחות. אני מאמינה שיש לראות כל ילד כעולם ומלואו, ולספק לו סביבה תומכת ומפתחת שמותאמת לגילו ולצרכיו. ולצד זאת – ללוות את ההורים, לבנות מערכת אמון ושותפות אמיתית, ולהגביר את ההרמוניה בין הבית למסגרת, כשהילד תמיד במרכז.

מרגע כניסתי לקיבוץ סעד, הרגשתי את החיבוק החם של הקהילה. נחשפתי להנהלת גיל רך מחויבת ולצוותים מקצועיים, מסורים וערכיים. אני מאמינה בשיח משתף ובשיתופי פעולה עם המועצה, עם מנהלות מערכת הגיל הרך ועם גורמי הפיקוח – שיח שמקדם ויוצר הזדמנויות לצמיחה והתפתחות.

אין ספק שקיבוץ סעד מעניק לילדיו מעטפת איכותית ומשמעותית. יש לנו עוד יעדים ואתגרים, אך יש גם רצון אמיתי ללמוד, להתפתח ולהוביל יחד.

ב 12/5 אפגש עם כל הצוותים – כדי להעמיק להכיר, לשתף, ולבנות יחד תכניות עבודה לקידום הגיל הרך – באהבה, במקצועיות ובשותפות.

leכמ,

אלר'ת.

סיכום פעילות מוועדת תרבות

בתקופה האחרונה עברנו יחד כקהילה רצף של אירועים משמעותיים, מרגשים ומעוררי השראה, שסימלו את הזיכרון, הגבורה, ההודיה והחגיגה של כולנו.

יום הזיכרון לשואה ולגבורה

השנה קיימנו בקיבוץ מספר מוקדי זיכרון בסלון, אשר אפשרו מפגש אינטימי ומרגש עם סיפורים אישיים מתקופת השואה. ההיענות הרבה וההתרגשות של המשתתפים העידו על חשיבות הערב ועל הצלחתו. תודה למשפחת לנדסמן, יוכבד גולד, חנוש שנון, ויאיר עשהאל ששיתפו אותנו בסיפורם המשפחתי.

עשרת ימי תודה לזכר יובל ניר

בין יום הזיכרון לשואה ולגבורה ליום העצמאות קיימנו את "עשרת ימי תודה" – מיזם קהילתי לזכרו של יובל ניר, שעסק בעין טובה ובהכרת הטוב. פתחנו קבוצת ווטסאפ ייעודית, שבה שיתפו החברים נקודות מבט חיוביות ומילים טובות אלה לאלה. בנוסף, התקיימה פעילות קהילתית של "עין טובה בשבילי הקיבוץ", שחזקה את תחושת החיבור, ההשראה והראייה החיובית של כולנו. תודה לרתם וייס קום ומשי פנחס על העזרה בהפקת הפרויקט ועל המסירות בכל משימה.

שיחה עם נריה לנדאו – סיפור לחימתם של לוחמי גדוד 890

כמה ימים לפני יום הזיכרון לחללי מערכות ישראל, התקיימה שיחה מיוחדת עם נריה, שסיפר על לחימתם של לוחמי גדוד 890. הערב היה מרתק, מרגש ומלא השראה, והותיר את הקהל עם מחשבות רבות על גבורה, מסירות ואהבת הארץ. תודה רבה לנריה שהגיע במיוחד לספר לנו את הסיפור על הגבורה ועל הכאב ממבט כל כך אישי.

יום הזיכרון לחללי מערכות ישראל ונפגעי פעולות האיבה

התקיים הטקס המסורתי על דשא מועדון לחבר. עידן גיימס והלהקה ניגנו ושרו את שירי היום הזה, שמיד נוגעים לכל ישראלי בנקודות הרגישות ביותר. זכינו השנה להכיר עוד צדדים בקרב נופלי הקיבוץ לאורך השנים, דרך הסטיקרים שהוכנו לזכר כל אחד ואחד, עם מסרים שמתאימים לרוחו ולאדם שהיה. תודה לצוות יום הזיכרון: נטע בן עמי, שגית דניאלי, וחגית רפל שניצחו על הכל בצורה מדהימה וברגישות ותודה רבה לכל מי שלקח חלק בהכנות ובהשתתפות בטקס.

ערב יום העצמאות – טקס מעבר וחגיגה קהילתית

את המעבר מהאבל לשמחה פתחנו בטקס מעבר מקסים ומכבד, שביטא היטב את המורכבות שבין שני הימים. מיד לאחר מכן חגגנו יחד בערב בירה ונשירה – ערב קליל ושמח של שירה בציבור, משקאות וצחוק משותף, באווירה נעימה ורב גילאית. ביום העצמאות עצמו נפגשנו לפיקניק חגיגי עם כל הקהילה. הבוקר כלל אוכל טוב, מתנפחים, מוזיקה ואווירה נהדרת. היה זה סיום מושלם לתקופה עמוסה ועמוקה, שחזקה את תחושת השייכות והחיבור של כולנו. תודה לנעמה רוטנברג, ענבר לנדאו, עדי סאסי ויקירה שי שהרימו את האירועים ועשו זאת בצורה מדהימה ומעוררת השראה.

אחרונים חביבים תודה רבה לדותן גולדנברג, אשר רונה, אבישי מלכה ולבנות שירות של התרבות חירות ודרור ותודה רבה לקהילה המיוחדת שלנו על ההתגייסות בתקופה זו על הפרגון והרגישות הרבה.

חגית מקורי

דבר ה'ו"ר

חברי וחברות קהילת סעד,

בדברי אני אתמקד בסיכום שנת 2024 בתחום הפעילות העסקית.

ביום שני השבוע באספת הקיבוץ אישרנו את הדוחות הכספיים של תאגיד האחזקות המאחד את הפעילות העסקית. ניתן לומר בגאווה ובהודיה, שהצלחנו גם השנה לגדול בכל המדדים ולשפר את הביצועים, לרבות בשורת הרווח והתזרים. סה"כ הרווח המאוחד של כל הפעילויות העסקיות מרשים בכל קנה מידה ומבטא המשכיות, יציבות וחוסן. אין ספק וחשוב לציין שהתוצאות הן בזכות התכנון והניהול המוקפד, החשיבה המערכתית, ניצול הזדמנויות וחתימה לתוצאות ועמידה ביעדים של כלל השותפים במערכת.

כאן המקום להודות ולומר יישר כוח לעוסקים במלאכה: למנהלי התאגידים, לכרמל המנהל העסקי, להנהלה העסקית דת"א, למנהלת הכספים, החשב ומחלקת הנה"ח ביצירת הדוחות והסיכומים. וכמובן לעובדים המסורים בכלל הפעילויות העסקיות.

ב- 1/4/25 נכנס עמית פרדמן לתפקיד מרכז המשק ומנכ"ל תאגיד האחזקות של קיבוץ סעד. במהלך חודש זה התקיימה חפיפה סדורה ומעמיקה של כרמל עם עמית. עמית נפגש להכרות הדדית עם מנהלי הפעילויות העסקיות, ועם ההנהלות השונות – ועד הנהלה (מזכירות הקיבוץ) הנהלה העסקית - דת"א ומועצות המנהלים של התאגידים בשותפויות עם קיבוץ סעד.

קיימנו כבר מספר פגישות שבועיות עם צוות התאום (שרון כרמל ואילנה), בהם הגדרנו את המשימות החשובות העומדות בפנינו בעסקים ובקהילה, ואת חשיבות העבודה המשותפת והמתואמת של ממלאי התפקידים ושמירה על הרציפות וההמשכיות.

מצרפת את הברכה לסיום תפקיד של כרמל שהקראתי באספה:

אני מבקשת להביע את הערכתי הגדולה לכרמל בסיום תפקידו כמנהל העסקי של סעד. זו זכות עבורי לעמוד כאן ולהודות לך בשם חברי וחברות סעד והנהלות של הקיבוץ.

אומרים שעם הצלחה לא מתווכחים! להובלה שלך תרומה מכרעת להצלחה. השורה התחתונה בדוחות המסכמים מראה על שיפור וגידול בכל מדד כלכלי, עסקי ופיננסי של קיבוץ סעד. שיפור מובהק ולא ברור מאליו לנוכח המציאות והאתגרים שעמדו בפנינו.

כרמל, הפגנת והוכחת מהי מקצועיות, אחריות, התמדה ויכולת יוצאת דופן להוביל מערכת מורכבת – גם בשגרה, ובעיקר בעתות סערה ואי ודאות. בתקופות מאתגרות כמו הקורונה, סבבי הלחימה החוזרים בעוטף עזה, ובמיוחד במהלך מלחמת חרבות ברזל המתמשכת, ניהלת את עסקי הקיבוץ ותאגידיו ביד בוטחת, בשיקול דעת ומתן מענים לכל צורך או יוזמה. השארת חותם בהובלת קיבוץ סעד ממשבר לצמיחה וחיזוק האיתנות הכלכלית. אחרי 8 שנים אתה משאיר מערכת מתפקדת בשוטף שיש לה יעדים ותוכניות עבודה ועוד המון יוזמות לממש ולהגשים.

אני רוצה להודות לך באופן אישי על השותפות. אתה מה שקרוי 'שחקן נשמה', אדם אכפתי, מעורב ומחויב שנותן מעצמו מעל ומעבר. אדם שניתן לסמוך ולבטוח בו. היית שותף מלא, ותמשיך להיות חלק מצוות ההנהלה של קיבוץ סעד. תודה ובהערכה רבה לך על השליחות וכמובן הצלחה רבה בהמשך הדרך.

בהזדמנות מכובדת זו אני מבקשת להודות למנהלי ומנהלות התאגידים – אתם שותפים ויש לכם תרומה משמעותית בתוצאות החיוביות של השנים האחרונות. תוצאות שמאפשרות לקהילת סעד תחושת בטחון ויציבות. תודה והמשך עשייה פורייה.

ולך עמית שלוקח עכשיו את ה'מקל' – בטוחים שתראה בסעד אתגר, סומכים עליך! הצלחתך הצלחתנו.

אילנה כראודה – יו"ר קיבוץ סעד

מהפכה פלפ

במשך 8 השנים האחרונות ניסיתי להקפיד ולדווח בעלון על הנעשה במשק בלשון שתובן לכלל הציבור. נדמה שפינה זו הינה פינה חמה בלב כולם, דבר המעיד על הקשר שיש לכולנו לפעילות העיסוקית. מעל 85 דיווחים שונים בנושאים שונים ניתנו בשנים אלו. היום לא אדווח על השותף אלא אתמקד בסיכום תקופה. לא אחזור על כל דברי שאמרתי באסיפה ועל מסכת התודות. אני מסיים כאן כמעט 8 שנים של עשייה ענפה בהובלת העולם העסקי של סעד – תאגיד סעד אחזקות, המופקד על כלל התאגידים העסקיים שלנו. עבדתי עם 3 מנהלי קהילה ומנהלת קהילה אחת, עם 3 יושבי ראש ויושבת ראש אחת, עם 2 מזכירות שונות, ועם דירקטוריון אחזקות אחד ששינה הרכב באמצע. מכולם למדתי ועם כולם עבדתי בשותפות לדרך ולמטרות. 8 שנים אלו התחילו בבור הכי עמוק שהיינו בו מבחינה כלכלית. שנים של מצוקה תזרימית אמיתית, כתוצאה מכשלונות כלכליים מהדהדים, פנימיים וחיצוניים. שנים של סערות בעולם הקרוב והרחוק, למשל מי עוד זוכר את הקורונה? את סבבי הלחימה הרבים? וכמובן הסערה הגדולה של השנה וחצי האחרונות של מלחמה עקובה מדם אל מול אויב אכזר על כל המשתמע מכך. דווקא בתקופה זו בצל ותוך כדי אותם אירועים שהזכרתי ונוספים, הזדמנה בחלקי הזכות להיות האיש המופקד על נושאת המטוסים הזו, על סעד. ניסיתי לאורך כל השנים הללו להוביל את הענפים בדרך של שיתופי פעולה. של הגעה לתוצאה כאשר הענפים איתי בדרך ומובילים בעצמם את הדברים. ברוב המקרים הצלחנו בדרך. לפעמים היה מורכב וקשה והיו גם מקרים של כישלון. תאגיד סעד אחזקות מתאפיין במספר רב יחסית של תאגידים פעילים. כמדומני שזו אחת החוזקות המשמעותיות שלנו. כמאמר הקוהלת: **טוֹבִים הַשְׁנִים מִן־הָאֲזוּד אֲשֶׁר יִשְׁלָהֶם שִׁכָּר טוֹב בְּעַמְלָם: כִּי אִם־יָפְלוּ הָאֲזוּד יָקִים אֶת־זִכְרָו וְאִילוּ הָאֲזוּד שִׁיפֹּל וְאֵין שָׁנָי לַהֲקִימוֹ** כך גם אצלנו. חוזקה של החברה העיסוקית בכך שיש בה פעילויות מגוונות ושונות שלא בהכרח תלויות אחת בשניה אבל ביחד משלימות סל רחב ואיתן, דבר שהוכח בשנות המשבר הכלכלי שלאחר ההשקעה הגדולה בגזר. 8 השנים האלו מסתיימות בתוצאות עיסוקיות נהדרות שלא ראינו כמותם. תאגיד האחזקות היום יציב וחזק מסתכל קדימה אל עבר פיתוחים חדשים והזדמנויות עיסוקיות שונות ומגוונות. אסור לנו לנוח על זרי הדפנה וברבורים שחורים עוד עלולים להגיע ועלינו להיות ערוכים גם לכך. לא אמנה כאן את כל ההצלחות והיו רבות כאלו וגם לא את הכשלונות שלצערי גם כאלו היו. מבקש להודות שוב לכל העובדים המסורים, למנהלי הפעילויות למטה המקצועי לחברי הדירקטוריון ולמזכירות וכמובן ליושבי הראש. בלי המאמץ המשותף של כולם, לא היינו נמצאים במקום בו אנו נמצאים. מאחל לעמית שנבחר להחליף אותי שיצליח בדרכו ויביא מיכולותיו המבורכות למען הצלחת העסקים והתאגיד והצלחת הקיבוץ כולו – הצלחת הצלחתנו. להודות למשפחה שלי שמלווים אותי בכל הדרך בה אני הולך וכמובן ליושב במרומים ששלח לי ולנו את ברכתו. תודה כמובן גם לכל אחת ואחד מחברי וחברות הקיבוץ כולו על הדבש ועל העוקץ על האמון והביקורת הכל נעשה למען הצלחת הקיבוץ. תודה, הצלחה, וברכת שמים.

ענת פלפ

כראף הלפרין

קהילה יקרה,

גרעין צבר בדרך אלינו?

יש רגעים שבהם מפעל חברתי שלם תלוי רק בדבר אחד, אדם או אישה שייקחו עליו אחריות. גרעין צב"ר הוא מהמפעלים החברתיים והציוניים שקיבוץ סעד גאה לקחת בהם חלק. השנה, בעקבות מלחמת חרבות ברזל, נולד גרעין ייחודי – גרעין תקומה, 26 צעירות וצעירים מהתפוצות בחרו לעלות לישראל, להתגייס לצה"ל, ולהפוך חלק ממה שאנחנו בונים כאן. הם כבר מחכים. הם יודעים שסעד הוא הבית שנבחר עבורם, הם ביקשו להגיע לכאן, הם מצפים להגיע לכאן בתחילת ספטמבר...

אבל כדי שזה יקרה – נדרשת רכזת. שילווח אותם לאורך כל הדרך. רכזת גרעין הוא לא רק לוגיסטיקה, זו אחריות כוללת: תמיכה, נוכחות, הקשבה, הכוונה, מהרגע שהם נוחתים כאן ועד תום שירותם הצבאי. נכון לעכשיו – אין לנו רכזת, ובלי רכזת – לא יהיה גרעין! אם אתם רואים את עצמכם מתאימים לתפקיד, או מכירים מישהו שיכול להיות האדם הנכון – דברו איתו ניתן לפנות אליי עד יום שני בבוקר. מקווים מאוד שימצא או תמצא האחת בנינו.

שותפויות וגיוס משאבים – יצאנו לדרך

בתוך כל העשייה, תחום השותפויות וגיוס המשאבים הוא תחום משמעותי ומרכזי שיאפשר לנו לממש את חלומותינו. התחום כולל עבודה עם משרדי ממשלה, קשרי ממשל, איתור קולות קוראים, תקשורת עם קרנות פילנתרופיות ועמותות בארץ ובעולם. המטרה היא אחת – לחבר נכון בין צרכים מהשטח לבין מקורות תמיכה שיכולים לאפשר מימוש של פרויקטים וחזון.

בחודש ינואר הצטרפה אלינו קרן בן ברוך, שמחליפה את טליה בחופשת הלידה. בימים אלה, קרן לקחה על עצמה גם את ההובלה של תחום השותפויות וגיוס המשאבים, ופועלת בו במרץ. בקרוב נפרסם קריאה מסודרת לשיתוף פעולה מהקהילה עבור מי שיש לו חיבורים, קשרים, או רצון לסייע בחיבורים כאלה – זה הזמן לקחת חלק.

סעד למחר – מתקדמים בפרויקטים וגם מאחורי הקלעים

רבים שואלים מה קורה עם תוכנית סעד למחר, מה עם כל אותם רעיונות טובים שדיברנו עליהם... אז הנה העדכון. אנחנו פועלים, גם אם לא הכול נראה עדיין, חלק גדול מהעשייה מתרחש מאחורי הקלעים – בתכנון, בתיאומים, בגיוס תקציבים, בגיבוש צוותים. ומה בכל זאת כבר קורה בשטח אתם שואלים... מועדון הוותיקים, ששיפוצו התעכב זמן רב, אנו מקווים להתחיל בעבודה כבר בשבועות הקרובים, גן השעשועים נמצא בשיקום ובהקמה מחודשת, צוות לבית הקפה הקהילתי הוקם והחל לפעול, צוות למעוז מול עזה נפגש כבר כמה פעמים והתקדם בתכנון הסיור והתערוכה. במקביל, החל פיתוח הנוי בשכונת שקד והתחלנו בשיקום הנוי באזור חדר האוכל והמבנה המרכזי.

חשוב לומר: קידום פרויקטים הוא לא רק עניין של רצון, זה תחום שדורש תכנון מדויק, משאבים, זמן ואנשים. האתגר המרכזי שלנו הוא גיוס כוח אדם איכותי שמסוגל להוביל את התהליכים ואנחנו שם – נבנים, מתקדמים, מתעקשים גם מול הקשיים. מוזמנים לקחת חלק. יחד נעשה ונצליח.

בברכת שבת שלום,

לכמה ערין